

Kraków, 7 maja 2021 roku

Do
Jacka Majchrowskiego
Prezydenta Miasta Krakowa
pl. Wszystkich Świętych 3-4
30-004 Kraków

Dotyczy: niekonstytucyjności zasad przyznawania abonamentów w Strefie Płatnego Parkowania

INTERPELACJA

Szanowny Panie Prezydencie,

W oparciu o art. 24 ust. 3 Ustawy o samorządzie gminnym z dnia 8 marca 1990 roku z późniejszymi zmianami (Dz.U. z 2020 r. poz. 713), zwracam się do Pana z interpelacją w następującej sprawie.

Wyrokiem III SA/Kr 404/18 z dnia 8 stycznia 2019 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie unieważnił w części Uchwałę Rady Miasta Krakowa nr LXXXIX/2177/17 z dnia 22 listopada 2017 r. *w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania, ustalenia opłat za postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania, wprowadzenia opłaty abonamentowej dla niektórych użytkowników dróg oraz sposobu pobierania tych opłat.* Wyrok ten został utrzymany w mocy przez Naczelny Sąd Administracyjny w dniu 19 września 2019 r (sygn. I OSK 1226/19), przez co stał się ostateczny. W ten sposób stwierdzona została nieważność zapisów załącznika nr. 2 do uchwały RMK nr LXXXIX/2177/17 z dnia 22 listopada 2017 roku, ograniczających uprawnienie do zakupu abonamentu Mieszkańca oraz Mikroprzedsiębiorcy do osób korzystających z samochodów na podstawie zamkniętego katalogu tytułów, tj. *własności, współwłasności, umowy leasingu oraz umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie, w przypadku umowy kredytu na zakup samochodu.* W uzasadnieniu wyroku WSA argumentował m.in., że zapisy te są niekonstytucyjne, a w szczególności naruszają

konstytucyjną zasadę równości wobec prawa: „Zdaniem Sądu umożliwienie uzyskania określonych abonamentów wyłącznie w oparciu o powyższe, enumeratywnie wymienione tytuły prawne do pojazdu pozbawia uprawnień do nabycia tychże abonamentów niektórych posiadaczy pojazdów – np. właścicieli posiadających pojazd na podstawie tytułu cywilnoprawnego – np. umowy najmu czy użyczenia. Wprowadzenie tego typu różnicowania uprawnień do korzystania z ulgowych opłat za parkowanie, skutkujące pominięciem użytkowników pojazdów z innych tytułów, stanowi w ocenie Sądu naruszenie konstytucyjnej zasady równości wobec prawa, która w swojej treści nakazuje równe traktowanie równych i podobne traktowanie podobnych. Według niej ewentualne różnicowanie sytuacji prawnej jest możliwe, ale tylko z uzasadnionych względów (por. wyrok TK z dnia 5 listopada 1997 r., TK 22/97). Tymczasem w realiach niniejszej sprawy próżno szukać powodów z jakich miejscowy prawodawca zdecydował się na różnicowanie sytuacji prawnej podmiotów korzystających z pojazdów, uprzywilejowując grupę podmiotów, która legitymuje się stricto określonymi tytułami prawnymi do pojazdu (por. wyrok WSA w Białymstoku z 28 czerwca 2018 r., II SA/Bk 136/18).” Warto wspomnieć, że w sentencji i uzasadnieniu wyroku WSA podzielił argumentację m.in. jednego z podmiotów skarżących uchwałą RMK, którym był Rzecznik Praw Obywatelskich.

Pomiędzy ogłoszeniem wyroków WSA i NSA wspomniana uchwała została z Pana inicjatywy znowelizowana przez Radę Miasta Krakowa, wskutek czego zmieniło się m.in. brzmienie załącznika nr 2 do uchwały. Sama treść unieważnionych zapisów została zmieniona w sposób nieznaczny, a przede wszystkim pozostawiono sporny i uznany za niekonstytucyjny katalog tytułów do korzystania z samochodu, warunkujących uzyskanie abonamentu Mieszkańca i Mikroprzedsiębiorcy. Zmieniła się również numeracja punktów załącznika, przez co wyrok WSA nawiązuje do podpunktów o innej niż pierwotna treści. Mimo to w mojej opinii wyrok ten uznać należy za obowiązujący, co oznaczałoby, że obecne zapisy uchwały, a tym samym zasady przyznawania abonamentu Mieszkańca (K) i Mikroprzedsiębiorcy (M) w krakowskiej Strefie Płatnego Parkowania, są nielegalne. Trudno zrozumieć, z jakiego powodu, mimo wiedzy o wyroku WSA, miejscowy prawodawca obstaje przy niezgodnej z prawem konstrukcji przepisów. Każde tego rodzaju orzeczenie, także jeśli dotyczy aktu prawnego wydanego przez

całkowicie inną jednostkę samorządu, powinno być wskazaniem dla tworzenia podobnego prawa lokalnego. A już w oczywisty sposób tak należy czynić w przypadku nowelizowania uchwały, której bezpośrednio dotyczy wyrok sądów administracyjnych.

Warto również zwrócić uwagę na fakt, że wspomniany wyrok może być podstawą do dochodzenia zwrotu kosztów abonamentu, poniesionych przez osoby, które – w przypadku braku w uchwale zakwestionowanego kryterium – miałyby prawo do skorzystania z preferencyjnych warunków zakupu. Ten sam problem rozstrzygnąć może obowiązująca obecnie uchwała.

Trzeba przyznać, że – w stosunku do tego z zaskarżonej już uchwały – obecnie obowiązujący katalog tytułów korzystania z pojazdu został już rozszerzony kolejnymi nowelizacjami (dotyczy to wyłącznie abonamentu Mieszkańca). Nadal jednak nie wyczerpuje on wszystkich sposobów korzystania z samochodu. Znakomitym przykładem może posłużyć sytuacja mieszkanki Krakowa, która zgłosiła się do mnie jako radnego. Osoba ta prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą. Zarabia na podstawie umowy o współpracę z inną firmą (tzw. umowa B2B) i na podstawie umowy użyczenia zawartej z tą firmą korzysta z samochodu. Mimo faktu zameldowania na terenie strefy płatnego parkowania, prowadzenia w tym samym miejscu działalności mikroprzedsiębiorcy i ponoszenia kosztów z tytułu korzystania z samochodu, osoba ta nie kwalifikuje się do uzyskania ani abonamentu „K” (mieszkańca), ani „M” (mikroprzedsiębiorcy). Podzielając argumentację WSA wyrażoną w uzasadnieniu do wyroku III SA/Kr 404/18 z dnia 8 stycznia 2019 r. uznać zatem można, że w przypadku tej konkretnej mieszkanki naszego miasta naruszona została konstytucyjna zasada równości wobec prawa. Nie można wykluczyć, że osób w podobnej sytuacji jest więcej, jak również że istnieją kolejne grupy, korzystające z pojazdów na podstawie innego niż opisany i innego niż wymienione w uchwale tytuły, w przypadku których również ta konstytucyjna zasada jest łamana.

Podsumowując: nawet gdyby nie można byłoby wprost odnieść wyroku WSA, podtrzymanego przez NSA, do obowiązującej obecnie uchwały regulującej zasady przyznawania abonamentów w Strefie Płatnego Parkowania, to musi on zostać uwzględniony w procesie tworzenia prawa lokalnego.

Łukasz

Gibała

Radny Miasta Krakowa

W związku z powyższym zwracam się do Pana z następującymi pytaniami:

1. Czy do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wpłynęły skargi na Uchwałę Rady Miasta Krakowa XXII/456/19 z dnia 19 lipca 2019 roku, a jeśli tak, czego dokładnie one dotyczą?
2. Czy w związku z wyrokiem WSA wpłynęły już jakiegokolwiek roszczenia ze strony mieszkańców SPP lub mikroprzedsiębiorców, prowadzących na jej obszarze działalność? Jeśli tak, jaka jest skala tych roszczeń?
3. Czy liczy się Pan z koniecznością zwrotu nienależnie pobranych kwot za abonament parkingowy, a jeśli tak, to czy podjęte zostały jakieś kroki w tej sprawie? W szczególności czy przeprowadzono analizy, jakiej liczby osób i jakich kwot te roszczenia mogą dotyczyć?
4. Czy zamierza Pan podjąć działania w celu zmiany zasad przyznawania abonamentu mieszkańca i mikroprzedsiębiorcy w taki sposób, by usunąć wadę prawną, wskazaną w wyroku WSA?

Z wyrazami szacunku,

Łukasz Gibała

Łukasz Gibała

Lider stowarzyszenia Kraków dla Mieszkańców
Radny Miasta Krakowa

l.gibala@krakowdlamieszkanow.com

ul. Kazimierza Wielkiego 60
30-074 Kraków

516 381 647
12 307 25 11

biuro@krakowdlamieszkanow.com
www.krakowdlamieszkanow.com